

trykker haardt, og derfor maa en af Opgaverne være gennem Besparelse at tilvejebringe Nedgang i de offentlige Udgifter. Jeg tror, at man derigennem vil opnaa den mest værdifulde Hjælp, som vi er i Stand til at yde, og jeg haaber ogsaa, at man indenfor det radikale Venstre i højere Grad maa faa Øjnene aabnet for Betydningen af, at vi bringer de offentlige Udgifter ned. Men kan der ved Siden af det, som maa være Hovedformalet foreløbig: Nedbringelse af Udgifterne stilles brugbare Midler til Raadighed og findes Veje til at komme de vanskeligst stillede Landmænd til Hjælp, vil vi naturligvis medvirke til, at det sker i saa stor Udstrækning, som det er muligt gennem Lovgivningsforanstaltninger.

Det var de Bemærkninger, som jeg gerne vilde gøre til det foreliggende Lovforslag. Vi indser lige saa fuldt, som man gør det fra anden Side, hvor vanskelige Kaarene er for det danske Landbrug. Alt hvad der kan gøres for at komme de nødstedte Landmænd til Hjælp, er vi villige til at overveje, og ud fra disse Betragtninger gaar vi ogsaa ind til en velvillig Overvejelse af det foreliggende Lovforslag.

Bording: Det Lovforslag, der her er til Behandling i det høje Ting, og som er fremsat af det radikale Venstre, berører efter min Mening et meget vigtigt Spørgsmaal. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal, idet vi gentagende her i Tinget har drøftet Spørgsmaalet om Støtte til de kriseramte Landboere. Det er et Spørgsmaal, som interesserer i høj Grad ude omkring i Landet, og det forbavser mig noget at høre, at den højtærede Landbrugsminister ikke har forstaaet, at det er et Spørgsmaal, som rører sig saa dybt i Befolkningen, at det vil være nødvendigt, at vi herinde gennemfører Foranstaltninger, som virkelig vil betyde noget for de kriseramte Landboere. Jeg mener, at det, som det først og fremmest gælder om for os herinde, er at lede de Krav, som stilles til Statsmagten om Støtte til dette Formaal, ind paa de rette Veje, ad de rigtige Baner.

Det, som der er tænkt paa ved det foreliggende Lovforslag, er, saa vidt jeg kan skønne ved at læse de mange Paragraffer, at søge at lette Gældsbyrden for det danske Landbrug og at søge det gennem-

ført ved tre Hovedpunkter, nemlig Udvalgs Nedsættelse, Pantegældens Overførelse til løs Gæld og Laan til Afvikling af den alt for trykkende Gæld. Det er ikke nye Spørgsmaal, som her er rejst, det er Spørgsmaal, vi har drøftet gentagne Gange og ogsaa for ganske nylig, da vi behandlede Akkordloven her i Folketinget. Lovforslag angaaende disse Spørgsmaal er nu enten vedtaget i Folketinget eller blevet afvist af Regeringen. Man kunde egentlig sige, at det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden er ørkesløst, naar man ser paa, hvordan Regeringen har stillet sig overfor Forslag, der har været stillet fra vor Side angaaende disse Forhold. Fra det Partis Side, jeg tilhører, har gentagende været nævnt som noget, der i høj Grad er paakrævet og nødvendigt, at Rigsdagen gennemfører en Lettelse af Gældsbyrden, netop paa det Grundlag, som her er tænkt af de Radikale: ved at nedsætte Udvalg, som skulde bistaa Landboerne ved Opnaaelse af frivillig Akkord eller Tvangsakkord, og ved Overførelse af Pantegælden til løs Gæld. Ligeledes er der fra vor Side stillet Forespørgsel til den højtærede Regering om, hvorvidt den agtede at fremsætte Forslag om Laan til kriseramte Landbrugere, ogsaa til dem, der bor Nord for Kongeaaen, saaledes som man har gjort det med Hensyn til dem, der bor Syd for Kongeaaen.

Men, som sagt, enten er disse Punkter vedtaget i Lovforslaget om Akkord — det gælder for Udvalgsnedsættelse —, eller ogsaa er de blevet afvist af Regeringen og dens Parti, og det kunde derfor se noget ørkesløst ud nu igen at begynde at drøfte Spørgsmaalene. Da jeg dog selvfølgelig ikke ved, om Regeringen vil modtage disse Forslag, nu de er fremsat fra radikal Side, mere velvilligt, end da de blev fremsat fra vor Side, skal jeg ikke have noget imod igen at gaa ind i en Drøftelse, idet jeg anser Spørgsmaalet som ikke løst endnu. Jeg tror, det Spørgsmaal vil rejse sig Gang paa Gang, indtil mere effektive Foranstaltninger er lykkeligt gennemført. Derfor vil ogsaa vi fra vor Side være villige til at gaa ind i en Drøftelse af Lovforslaget i Haab om, at der dog skal komme noget ud af det.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkelt-heder vil jeg gerne sige i Anledning af det Udtryk, der staar i § 1, at man vil hjælpe